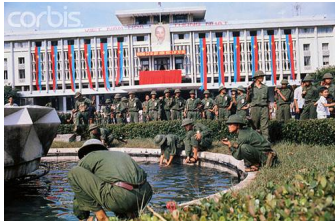

Một câu chuyện của Cán bộ Công an Sĩ quan Việt Nam có dịp thăm nước Mỹ và sau đây là những suy nghĩ rất bõ o thõ và ngoạn mục của một cán bộ bõ thêm nhiệm quá lâu

(Những câu chuyện sãn chân chính là những phi biệt nghị quyết tất cả mọi thứ, dù là sự thực hiển nhiên, và phi biệt tuy tất cả tin tưởng không đưa kiến vào Đàng, dù là đưa chõa bao giờ nghe, thấy và biệt.)

Hai thân thõng,

Ba đi Mỹ thăm-thú theo lối mọi của võ chõng con Tõ. Theo nhõ Ba biệt, thì chõng con Tõ bõ o rõng, Ba đã có sãn trong đõu rõi, không thõ thay đõi và theo kõp trào lõu vẫn minh tiõn hóa của loài ngõõi đõõc, phi cho Ba đi mõt chuyõn đõ mõt ra. Ba nói riêng cho con nghe, mõt ngõõi có lõp trõõng cách mõng hõn 50 năm võng vàng nhõ Ba, làm sao mà lay chuyõn đõõc? Nhõng thõ phõn vinh giõ tõo của xã hõi tõ bõn bóc lõt đàng giõy chõ t, không thõ làm Ba lóa mõt xao đõng mà chao đõo niõm tin tõt thõng của xã hõi chõ nghĩa, mõt xã hõi vẫn minh tiõn, vẫn minh cùng cõc và tõt đõnh của loài ngõõi. Niõm tin tõt thõng đó, rõng ngõõi trong tim Ba, có tõ ngày đẽm con ra Bõc tõp kõt, rõi bằng Trõõng Sĩ quan gian khõ võ Nam giõi phóng, đánh cho Mõ cõt, đánh cho Ngõy nhào. Mõt lòng tin tuy tất cả vào đõõng lõi không bao giõ sai lõm của đõng ta.

Hôm nay Ba đõõc thõng Tõ đẽm đi thăm thõng cõnh nõc Mỹ. Theo lối thõng Tõ nói rõng, nhõng thõng cõnh nõy, đõõc nhân dân các nõc vẫn minh yêu chõng hòa bình trên thõ giõi ghé thăm hàng năm đõn có cõ trăm triõu ngõõi. Tõ Sĩ c-rõ-men-tõ (Sacramento, ghi chú của tác giõ) thõ phõ của Bang Ca-Li (California), xe hành khách đõn Ba và thõng Tõ đi. Hành khách trên xe, có sáu mõõi hai ngõõi. Đa sõ là các anh cõ chõ cõ Trung Quõc vĩ đõi, còn lõi hai mõõi ngõõi khác, là nhõng “khúc ruõ t xa ngàn đõm” của quê hõõng ta. Triõ t đõ tuõn thõ đõõng lõi

Th mà nhân dân mi n nam v n th ng ch nh o xã h i ch nghĩa là “x p hàng c ngày”. n c đ i t b n n y cũng ph i x p hàng v y, mà có ai kêu ca gì đâu. M i ng i l y m t cái đĩa, mu ng, nĩa, dao, khăn gi y, và đi d n t i, t mức l y th c ăn trong h n hai ch c cái n i l n, n i n y có th n u cho c trung đoàn ăn. C th c ăn trong n i v i, thì nhà b p b ng lên thêm, ch m vào đ y l i, b i v y Ba không ph i lo kh n tr ng đ u tranh vì s h t ph n c a mình. Th c ăn đ i dào, có nhi u ch t tanh, ch t béo và ch t t i. Đ lo i, gà, heo, bò, tôm, cá, cua, rau, đ u, n u theo nhi u cách khác nhau. Ban đ u, Ba không dám mức nhi u th c ăn, vì s h tính nhi u ti n, nh ng sau khi nghe th ng T nói là ai mu n mức bao nhiêu món và nhi u bao nhiêu cũng đ c, thì Ba n m b t ngay th i c thu n l i, mức lên đĩa mình đ th đ y vun, vun quá nên vài th th c ăn ch y ra ngoài, r i xu ng s n. Riêng cái vi c không có ng i ph c v , không có ng i canh gác, ai mu n mức bao nhiêu th c ăn thì mức, cũng đ l ra cái y u kém v t ch c, và y u kém v ý th c b o v tài s n nhân dân trong ch đ t b n. Ba ăn h t m t đĩa đ y, và khi nghe th ng T nói, mu n ăn bao nhiêu đĩa cũng đ c, thì Ba tranh th ăn thêm m t đĩa n a. ăn thêm trái cây c t s n, bánh ng t và cà-lem. Ph i công nh n bánh ng t c a b n đ qu c ngon, đáng ra thì Ba không nên khen, vì khen đ qu c, b t c là khen gì, cũng là m t l p tr ng cách m ng. ăn xong, b ng Ba căng k nh, ph i m nút qu n và n i dây n t ra hai l . Cho ăn th dần nh th n y cũng là m t th đ n thâm đ c c a b n t b n, vì ăn xong, thì Ba ph i ch y g p vào nhà c u mà tháo d . Ch c chi nhà c u n y là không ph i là m t h th ng h xí hai ngăn trá hình, bày ra đ khai thác phân t i c a khách hàng? Ba còn đ ng n o suy nghĩ r ng, bi t đâu chúng nó bi t Ba là ng i cách m ng trung kiên, mu n h i Ba nên b thêm ch t đ c vào th c ăn th c u ng, mà mình không hay. Con ph i r b n CIA tàn b o ầu cũng có m t, và nhúng tay vào, m u mô và s p đ t kh p c th gi i.. Th mà th ng T thì đ ti t cho Ba là tham ăn, cho nên b tháo d . Ba cũng đ cao c nh giác, không tin chi nhi u vào th ng T , h n v n là Ng y cũ, tuy đã đ c cách m ng giáo hóa cho g n m i năm, h c t p có ti n b , nên đ c v đoàn t v i gia đình, nh ng bi t đâu v n còn lén lút ho t đ ng cho b n gián đ p CIA. Là ng i cách m ng, Ba ph i luôn luôn đ cao c nh giác.

Đêm nay ng l i khách s n Hiu-Tân (Hilton), khách s n sang tr ng, phòng có hai gi ng ng , Ba m t gi ng, th ng T m t gi ng. Trong căn bu ng ng , mà chúng th p đ n m i hai bóng đèn. Th t là phí ph m, không có quy ho ch kinh t . Khí tr i đang mùa nóng n c, mà trên gi ng chúng tr i b n năm l p, nào là v i dày, v i m ng, m n hai l p, m n len, làm Ba nghi ng chúng nó có âm m u gì đây. Có l chúng bi t Ba thu c thành ph n cách m ng, bày đ t ra đ khoe khoang tuyên truy n chẳng. Ba bi t r , th nào chúng cũng đ t máy nghe lén, và đ t máy quay phim ghi l i các hành đ ng, các câu nói c a Ba. Ba đi quanh ki m soát trên t ng, góc nhà, trong h c t , và th y có nhi u máy móc, đ ng c đáng nghi ng . Ba nói th m cho th ng T bi t, đ c nh giác nó, mà nó không tin và g t đi, cho r ng cái gì Ba cũng nghi ng nh ng i m c b nh tâm trí. Ng i làm cách m ng, và ng i có m t chi u dày ho t đ ng cách m ng nh Ba, n u không bi t nghi ng , không bi t đ phòng, thì đã không còn s ng sót đ n hôm nay đâu. B i v y, nên Ba không nói nhi u, và ch nói nh ng đ u khi c n nói mà thôi. Khi vào phòng t m, Ba cũng t m v i cái qu n lót, ch không tr n tru ng nh ồ nhà. B n t b n r t thâm đ c, bi t đâu chúng nó quay phim mình, r i bu c mình làm nh ng đ u đi ng c v i đ ng l i c a “trên”. Bu i t i, th ng T ki m ầu đ c s đ n tho i c a b n nó là Phong, đang ờ trong thành ph Eo-C n y. Hai đ a nói chuy n đ n tho i m t h i, c i nói vui v l m. Ba nghe qua đ n tho i, và đoán r ng, chúng nó r nhau đi h hóa ồ nh n nào đó. M t lúc sau thì th ng Phong đ n,

h n nói th ng ra r ng, mu n Ba đi theo chúng nó, đ h ng h ng v đ i, cho bi t đàn bà M nó th m tho đ n m c nào. Xem có h n đ ám cán b h lý trên r ng Tr ng S n bao nhiêu b c. Nói th t v i con, trong b ng Ba cũng m ng nh m c , nh ng đ o đ c cách m ng bu c Ba ph i nói i t ch i. Nói i t ch i, nh ng Ba cũng lo ng là s chúng không m i nài ép Ba thêm n a. N u chúng không đem đi, là c h i quý báu ngàn năm m t thu m t toi, không bao gi có n a. May thay, th ng Phong kéo Ba đ y, và nói : “Cái hang trê c a M , còn quý h n cái s nghi p cách m ng c a Bác đ n ngàn l n.” Ba th y b xúc ph m, nh ng cũng riu riu đ ng đ y đi theo. Trong đêm t i, Phong lái xe ch y nh bay. Trên xe nó trang b cái máy nh con ma xó, kêu nó qu o ph i, r trái, còn xa bao nhiêu n a, ch còn m t tr ăm th c n a thôi, và kêu đ ng i. Ch ng h n m t gi l ái xe, thì đ n m t trang tr i. Bên trong trang trí nh c nh c a phim cao b i. Ng i trong phòng khách, th ng Phong nói chi đó, Ba không hi u. M t lúc sau có hai con nh tóc vàng b ng b nh, thân mình cân đ i, ng c c ặng, eo thon, mông đ y, chân dài, đi gi ầy cao gót, da th t tr ng nõn m n m i, m t to, lông mi dài nh ri m li u r , môi m ng c n lên khêu gi i, nhan s c chim sa cá l n nh tiên n ng, nhún nh y n n . B ây gi thì s nghi p m t ngàn năm cách m ng, Ba cũng b , đ đ i l y m t vòng ôm th m tho s c n c kia, ch nói chi năm m i năm. Th ng Phong nói gì v i tên qu n lý râu x m, r i cùng th ng T theo hai cô tiên th m tho vào ngõ sau. Th ng qu n lý ra hi u cho Ba đi theo nó vào m t cái phòng khác ng i ch . Thi t Ba không ng , đ ng nh n nh n mà sang h n c dinh l ãnh t . Ba ng i ch ch ng năm phút, thì c a m . Ba nhìn lên, suýt ng t đi vì s . Con bi t chuy n gì không? Ba th y m t con n c nô hi n ra trong khung c a, nó mang m t n che đôi xanh lè nh m t mèo, ng c tr n th n th n hai trái m p h ng, l ng th t đ ại da to b n, đ ng da màu đen cao, và gi a hai chân là m t cái kh m ng nh s i dây r ng ch ng hai lóng tay con nít. Nó mang bao tay màu đen, và c m m t con roi da to dài qu t vun vút nghe đ n l nh x ng s ng. Con roi da n y, mà nó qu t cho m t phát, thì c con bò m ng cũng l ẫn ra, ch nói chi đ n ng i, mà Ba l i m y u già c vì bao năm l n l i n i r ng sâu n c đ c cho s nghi p cánh m ng c a đ ng ta. Con n c nô đ ng chàng h ng hai chân, ngoác mi ng ra nói câu gì đó Ba không hi u, và nó vút roi xu ng. Ba h t h n, nh ng nh n Bác và Đ ng đã đ y cho Ba nhu n nhuy n bài h c chém vè. X a, Ba đã t ng chém vè hàng tr ăm tr n mà thoát ch t. Không l B52 trút bom nh m a, không ch t, nay l i ch t vì ng n roi da c a con n c nô n y. Không l s nghi p cách m ng năm m i năm ch m đ t n i đây? V i tính “c đ ng” cao, Ba phóng ra, lu n mình gi a hai chân con n c nô mà ch y thoát ra bên ngoài. Nh dày kính nghi m tr n m c, Ba kh n tr ng chui ngay xu ng g m xe m m im, nh ngày x a n m trong h m kín đ a đ o C Chi. Tháng tám ti t tr i nóng n c, mà m hôi Ba đ ra l nh ng t, mi ng khô đ ng nghét. Ba th c s run s , hai hàm răng đánh nhau c m c p, không còn anh hùng nh ngày x a khi xông pha tr n m c hi m nguy. Ba ch t đ ng tâm c , e r ng th ng T và b n nó toa r p h i Ba, tr m i thù cách m ng đã c i t o nó trong nhi u năm, đ nh nh tay con n c nô đ qu c đ a Ba v g p Các Mác Lê Nin và Bác H vô vàn kính yêu ch ặng. Th ng T là con r , h n có th âm m u h i Ba, thì cũng không có chi là l . Ba bi t rõ, trong cách m ng, có khi ph i hy sinh chính c cha m ru t, c con cái mình cho s nghi p c a Đ ng và Nhà N c, thì th ng T nó hy sinh ông già v cho b n t b n cũng không có gì là l c . Qu n Ba t nh p, Ba bi t vì quá s , nên không c m đ c n c ti u, chuy n n y cũng th ng thôi, Ba nh ngày x a đã t ng v ải phân c qu n nhi u l n, m i khi ôm đ u ch u tr n m a bom B52 c a đ ch. Ba n m yên ch ng n a gi , thì nghe có ti ng th ng T kêu Ba, và nghe có ti ng chân ng i đi s c s o tìm ki m. V i t t c đ cao c nh gi ác, Ba n m yên không đ ng đ y. Nh ng r i chúng cũng tìm đ c Ba, l ội Ba ra, Ba t ng đầu l n n y ch t th t. Ba đ nh chém vè thêm l n n a, nh ng chém vè xong r i thì không bi t đi đ ầu. Th ng T c n Ba, h i t i sao khi không l i chui xu ng g m xe mà n m. Ba v a s , v a gi n, nói li u v i hai th ng

Ngũ y : “ Chúng bay mu n gi t tao thì c gi t đi, bày trò làm chi?”. B n th ng T c i ha h , và gi i thích cho Ba bi t r ng, vì h n nói không rõ ràng, th ng qu n lý t ng Ba có b nh “kh dâm”, nên gi i con n c nô kia ra đ Ba h hóa v i nó. Cây roi da c m trên tay, là đ đánh đ p hành h cho đ máu tr c khi th c s đi vào cu c truy hoan. Ba không tin đ c l i gi i thích chung chung đó, và nghĩ, vì chúng còn mu n l i đ ng khai thác Ba m t vài bí m t nào đó c a cách m ng, nên còn đ Ba s ng. Tuy gi n l m, nh ng Ba đã tri n khai tính u vi t c a đ ng ta, là khi ta y u th , thì ph i t m th i th a hi p, đ ch c h i m nh, thì vùng lên, th ng tay dùng b o l c cách m ng mà tr n áp không khoan nh ng. Hai th ng ph n đ ng đ a Ba v l i khách s n, c đ em Ba đ cao c nh giác, ch ng m t con m t mà thôi.

Sáng hôm sau đ y s m, ra xe khi tr i đ t còn t i đen, nhi u ng i c n nh n, than vãn vì còn bu n ng . B n ti u t s n thành th khi nào cũng hèn y u và a h ng th , m i có th mà đã than vãn. Ngày x a Ba đi trong r ng thâu đêm, thán n y qua thán n , mà ch ng ai m mi ng kêu than m t ti ng. Đó cũng nh lòng tin tuy t đ i vào đ ng, vào cách m ng, vì kêu than là m t l p tr ng, là chao đ o. Xe đi v h ng B c, đ c theo r ng núi Đá Vôi, mà th ng T kêu là R c K Mao T n (Rocky Mountain). Hai ven đ ng, đ t đai c n c i khô khan, cây lúp xúp, ru ng đ t nghèo nàn nh Ngh Tĩnh bên mình. Khi xe ch y vào Bang Ai Đa H (Idaho) thì Ba th y có con sông, mà ng i ta kêu là sông R n (Snake River), t đây th y cây c i xanh t i, ru ng đ ng m n m n. Ba th y h th ng th y l i c a chúng mà t c c i, làm sao mà so sánh v i tính u vi t c a h th ng th y l i bên ta. Chúng nó t i ru ng b ng nh ng ng n c dài có chích l , máng trên dàn s t cao có bánh xe, di chuy n đ c theo ru ng. N c b m vào ng, xì vung ra nh m a tr i r ng. Ba không bi t chúng làm sao mà kéo n i nh ng giàn ng dài n ng nh v y đ c. Có l dùng trâu bò. Th t là v ng v , b t ti n, kém tính sáng t o.

Bu i tr a, xe ghé l i m t ti m ăn Trung Qu c, có l cũng là ti m qu c doanh, vì khách hàng ph i đi l y đ ăn. Cũng x p hàng, cũng ch đ n phiên mình. Ti m n y, thì th c ăn khá đ i dào, ph i công nh n là ngon, bên ta không có ti m qu c doanh nào mà so sánh đ c. Trong khi ăn, Ba nói v i th ng T , là bên mình ăn ph qu c doanh không ng i lái Hà N i cũng r t ngon, và đ y tính cách sáng t o c a dân t c. Th ng T nói r ng, vì h i đó Ba đói, nên ăn cái gì cũng ngon c . Nó nói thêm là v nó khi ra B c thăm, khi nó đang c i t o t i tr i C ng Tr i, có ghé Hà N i ăn ph qu c doanh, và cho r ng, ph n y ch n h n n c vo g o m t chút mà thôi. Ba bi t b n n y ch bôi bác cách m ng là gi i . Trong ti m n y, có n i xúp th t g u th t l n, m i ng i chen nhau x p hàng múc vào chén đ y vun, h tin t ng th t g u ăn vào b âm, b đ ng, và tăng c ng s c m nh. Tin nh v y thì cũng t t thôi. Ba tranh th ăn luôn hai tô xúp th t g u có mùi thu c b c n ng n ng. Có c m t n i đ y vi cá m p, tuy b ng đã căng kè, Ba cũng ti n công làm thêm b n năm mi ng l n. L n n y, ba cũng b tháo đ , nh ng gi bí m t không cho th ng T bi t. Ng i làm cách m ng, ph i luôn luôn gi kín m i bí m t nh gi gìn con ng i. Bu i x chi u, thì xe đ n thành ph cao b i Gi c X n (Jackson), thành ph nh , dân c ch m y trăm ng i, đa s là du khách. đ đây đ c bi t có cái công viên, mà b n c ng vào làm b ng hàng ngàn cái s ng nai gài lên nhau. B n cái c ng cao ngh u. R i xe ti p t c đi lên mi n B c, t đây là cây c i xanh t i ph núi r ng. R i xe đ n vùng công viên qu c gia Đá Vàng (Yellow Stone), đây là m t vùng đ t r ng l n m i chi u ch ng vài ch c cây s ng ngàn n m

tr lên ba Bang: Oai-Ô-Minh (Wyoming), Mông-Ta-Na (Montana) và Ai-Đa-H (Idaho). Đa s đ t đ ai đ u n m trong Oai-Ô-Minh, r o h p phía tây thu c Ai-Đa-H , r o m ng phía b c thu c Mông-Ta-Na. Cái công viên qu c gia n y là m t v t nh , m t b ng ch ng hùng h n t cáo t i ác c a b n đ a ch trong ch đ t b n đ i v i giai c p b n nông. Chúng nó c p đ t nông dân làm công viên mà ch i. Đ bi n minh cho hành đ ng tàn ác n y, chúng phao vu lên là nhân dân lao đ ng đây, đ i đa s là dân da đ nguyên th y, th y khói b c lên t đ t, th y n c nóng ph t lên thành v i lên trên cao, nên s cái thiêng liêng c a tr i đ t mà không dám i i, ph i di dân đ n i khác sinh s ng. H ng đ n viên du ch cho bi t r ng, vùng n y nguyên là cái mi ng núi a, đã ph ra nham th ch bao ph m t vùng r ng 30 dài 45 đ m Anh (ch ng 50x70 cây s ngàn). Núi a phun ba n, n th nh t cách đây hai tri u năm, n th hai cách m t tri u ba trăm ngàn năm, n th ba cách sáu trăm b n m i ngàn năm. n cu i n y phun ra đ c 530 t mét kh i nham th ch. Theo Ba, thì toàn b láo c . B n t b n th ng hay b p b m, nói đ u không th t. Làm sao mà chúng bi t đ c chuy n c trăm ngàn năm tr c? Khi đó chúng đã sinh ra đầu, mà nói nh th t. Chúng cho bi t r ng công viên Đá Vàng n y là m t trong vài ba n i đ c bi t trên th gi i, có núi a đang liên t c ho t đ ng v i t m m c nh . B i v y cho nên có nh ng cái mi ng, lâu lâu n c sôi và khói ph t lên cao, nh ng đ ng b n y n c sôi c b c nh n i cháo nóng, và nh ng mi ng n c nóng có th th cá vào lu c chín mà ăn đ c. Sau b a ăn chi u, Ba đ c đem đ n m t qu ng tr ng, có gh g th p vòng quanh m t khu đ t tr ng cho du khách ng i, ch xem hi n t ng n c ph t ra t mi ng m t cái h , mà khói h i n c đang b c lên um tùm. H b o là đúng 5 gi 59 s có n c phun lên cao b ng tòa nhà u năm sáu t ng. Du khách đông đ o ng i ch xem hi n t ng n y. Ban đ u, cái h x t ra h i n c t ng h i, khói mù um, r i b ng h i n c ph t cao vào không trung, sau đó thì m t c t n c phun th ng lên tr i, cao ch ng vài ba ch c th c, c t n c kê ph ph i, khi cao khi th p, r i n đ n, cho đ n khi ch có khói bay ra. Th là h t mãn. T ng gì, ch v i phun thì ngoài B c ta thi u gì, c n c. Ch có khác là đây phun n c nóng b c khói. Ba nghĩ r ng, đây cũng ch là trò b p b m đ thu ti n c a b n t b n mà thôi. Có th chúng đào h m bên đ i, n u m t n i n c sôi, r i cho x t lên đúng gi . Chúng a b p đ c thiên h ngây ng , ch không th qua m t đ c m t con ng i cách m ng nh Ba. T i nay, chúng cho Ba ng t i khách s n Bét-Vét-T c (Best Western) cũng hai gi ng r ng và ti n nghi đ y đ . Cho ng t i nh ng khách s n sang tr ng n y, Ba bi t rõ, cũng là âm m u t tòa nhà tr ng, đ tuyên truy n cho đ qu c t b n. Nh ng lòng trung kiên v i Đ ng ta c a Ba ch a bao gi s n. Bu i sáng, du khách đ c khách s n đ i ăn đ m tâm, chúng gi i là “ đ m tâm đ i c” (continental breakfast), có cà phê, s a t i, c m rang đ ng dát m ng, bánh ng t, bánh mì m m, b , m t trong gói gi y, và có m t r táo. Ba x c t i, ti n lên dành th ch đ ng, đ t đ c ba trái táo cùng m t lúc, gói vào khăn c t đ dành tr a ăn. Cái th ng Ng y đ ng sau Ba ganh t nh u mà có v b t bình. Đầu có quy đ nh nào là m i ng i ch đ c y m t trái táo? Vì m i ng i m t trái, thì cái r táo n y cũng không đ sáu m i trái cho sáu m i du khách. Ba c p y th i c , ăn luôn năm sáu cái bánh ng t cho no b ng mà còn đi xem phong c nh su t ngày. Chi c xe ch du khách đi vòng trong công viên, Ba th y đ i núi đã cháy đen thui, t núi n y qua núi n , hàng trăm qu đ i đã b cháy, cây thông đen đ u tr tr i ch a th ng lên tr i nh nh ng r ng ch ng kh ng , liên ti p c hàng ch c cây s . H ng đ n viên du ch cho bi t vùng công viên n y đã b cháy t năm 1988, cháy liên t c t tháng năm cho đ n tháng m i m t. Không ch a cháy đ c, c n c ch u thua, và bó tay đ ng m t nhìn thôi. Cu c h a ho n n y đ c tr i đ p t t do tr n m a vào tháng m i m t. Cháy h t b n m i l m ph n trăm công viên. Theo Ba nghĩ, thì cu c h a ho n n y có bàn tay c a nhân dân yêu chu ng hòa bình trên th gi i nhúng tay vào, đ tr ng ph t b n đ qu c M hi u chi n hung h ng . Là m t th ng i n lao c a ch nghĩa u

vi t xã h i ch nghĩa. Đây là m t b ng ch ng vĩ đ i minh ch ng ai th ng ai. Nhìn trãm đ i núi c a đ qu c hoang tàn mà lòng Ba ph t ph i ng n c h ng tung bay. Ba đ c đ a đ n m t cánh đ ng bùn tr ng, trên đó nhi u n i khói b c h i t d i lòng đ t. Ba nghĩ đây cũng là c nh gi t o, h b t ch c sáng t o c a nhân dân ta trong k thu t lò Hoàng C m, đ n khói đi qua các vùng khác nhau. Bên d i, có nhi u n i bùn sôi l c b c. Có chi l đâu. C chôn dây đ n n u l d i đ t và châm đ u n c vào, thì sôi thôi. Có nh ng cái h mi ng tròn, bên trong n c nóng làm khói b c mù, ng i ta nói, câu cá đem nhúng vào n c sôi n y, thì cá chín, kéo ra ăn đ c. B lác c . Ba đã t ng th y các anh nuôi, ch nuôi n u c m cho c trung đoàn ăn, cái lò c a ta, còn l n h n m y cái h n c nóng n y nhi u. Trên cánh đ ng bùn l y n y, có c u g b ngang r ng, b c vòng vèo ch y quanh, không ch ng dài c cây s , cho du khách đi xem ch i. Đây là m t s phí ph m tài s n nhân dân, ph c v cho b n ti u t s n thành th , không màng chi đ n n i kh c c a nhân dân lao đ ng, làm vi c t m i hai ti ng đ n m i lăm ti ng m i ngày trong các c x ng s n xu t, làm theo l i dây chuy n, c a b n t b n bóc l t. Chúng nó đem Ba đ n m t n i g i là Mi ng R ng, đó là m t cái hang l n, bên trong có ti ng kêu sòng s c, h i n c t mi ng hang phà ra nghi ngút, mà h i n y th i ho c còn h n c h i ng i đâu b ng xì h i. Theo Ba nghĩ, thì đ t cho nó cái tên là Đít Núi thì đúng h n, vì đó là m t cái hang t i tằm, có ti ng sòng s c bên trong nh ng i b sôi b ng, và x h i ra m t mù th i tha. Đám du khách ch u không n i mùi hôi, đ u nh n m t. chun mũi. Th mà cũng đi xa c ngàn đ m đ ng đ đ n xem cho đ c. R i xe ch Ba đi xem thác n c, Ba cũng ch ng tha thi t gì cái thác n y, bên ta chán kho gì thác mà ph i t n thì gi đi xem. Trên đ ng đi, Ba th y có hai con bò r ng đang đi đ c đ ng, chúng đi trên l , và bên tay ph i, dáng thông dong. Có ng i khen là con v t đ đây cũng hi u bi t và tôn tr ng lu t đi đ ng. Ba nghĩ đó là bò máy, chính quy n đ a ph ng bày ra đ hù h a và mà m t du khách thôi. Sau đó, thì đi thăm h , đây là cái h có di n tích 350 cây s vuông (136 đ m vuông Anh) và chu vi b h 170 cây s (110 đ m) chi u dài h 32 cây s , chi u r ng 9 cây s .(20x14 đ m). N c xanh ng t, nghe đâu h sâu kho ng m t trãm hai m i th c. Bên b h , Ba th y m y ng i dân đ ng câu cá. Thì ra dân M cũng có nh ng ng i mò tôm b t c lam lữ, đ m m a dãi n ng bên sông r ch ki m c m qua ngày, ch giàu có cái n i gì. Nh ng Ba th y h đi câu, mà mang ng, và áo qu n thì sang tr ng nh các đ ng chí trung ng đ ng đi h p đ i h i. Ba không mu n so sánh v i h Tây, h Trúc B ch, h B y M u bên mình. H mình tuy nh h n, nh ng theo Ba thì đ p h n thân th ng h n. Trên đ ng Ba cũng th y nhi u b y nai nh n nh ăn c , không s gì con ng i c . Giá nh Ba đ đây, Ba s m m t quán th t r ng, m i ngày gi t vài con nai bán th t, thì ki m đ c b n ti n. Nói th , ch con ng i nh Ba, không có quy n phe ph y, làm vi c buôn bán, m t đ o đ c cách m ng. Bu i tr a, du khách đ c đem đ n quán ăn. Ba không a ăn lo i bánh mì m m l t l o, th ng T mua bánh xèo M cho Ba v i h n ăn. Ch a bao gi mà Ba ăn bánh xèo đ nh hôm nay. Chúng nó không bi t làm bánh xèo mà cũng bày đ t bán. Bánh xèo c a chúng dày c m, m m b n nh n, có n c x t cà chua đ l om, bên trên có r c l p x ng, t, n m c t m ng, rau. Ăn r t béo. Th ng T kêu lo i bánh xèo n y là “pi-dà” (pizza). Dù đoi b ng, nh ng th n y r t khó nu t. Ráng ăn cho qua b a, ăn xong u ng n c ng t. Ăn mi ng bánh xèo đó mà th ng T tr ti n đ t nh b a c m Tàu ăn đ y b ng. L y kinh nghi m bu i tr a, chi u hôm đó đám du khách vào c a hàng bách hóa t ng h p mà mua th c ăn t i đem v phòng. Ba th y m y “khúc ru t xa nghìn đ m” mua v nhi u con gà quay, bánh mì, r u chát, r u bia, trái cây, rau s ng, đ a chua, đem vào phòng ăn khách s n mà liên hoan n ào cho đ n khuya, đ l ra cái b n ch t c a b n ti u t s n thành th bao gi cũng sa đ a, ch nghĩ đ n h ng th v t ch t và s gian kh .

Sáng hôm sau, xe lái khởi hành sớm, cũng ra đi khi trời còn mờ sương. Xe xuôi về hướng Nam, hình như quay lái đi đường cũ, Ba không rõ lắm, xe chạy quá mau. Đi chừng vài tiếng, thì xe dừng lại để xem một trại nuôi gấu, chó sói và nai rừng. Du khách phải đóng tiền để xe chạy vào trại xem. Ngồi trên xe, đi qua trại gấu, thấy chúng thông thong dung trong khuôn viên có hàng rào. Ba nghĩ nếu đây họ cũng nuôi gấu để hút mỡ từ gấu, bán ra cho dân nhậu hòa với rượu mà uống nhậu bên mình. Thế mà bên ngoài giới nói đồn đoán là báo tử nên giới ng thú hiếm quý.

Xe tiếp tục đi, rồi ghé lại xem một thác nước đẹp và đi ngắm vịnh ngang thành phố. Đó là thành phố có tên Thác Ai-Đa-Hô (Idaho Fall City). Thác dài rộng, không cao, nước xuyên qua thành phố. Đồi và Ba, đã lần đầu tiên năm trong rừng Trường Sơn, thì thác nước cũng chừng có gì xa lạ quyên rũ để đi xem. Ba ngồi lái đi im lặng trên phiến đá, còn du khách thì xôn xao chụp hình, nói nói, cười cười, trầm trồ khen.

Xe ghé lại một nơi mà nhìn xuống là thung lũng sâu thẳm. Bên dưới có nhà cửa, có đường xá. Bên kia là vách đá dựng đứng cao ngất. Không biết họ đi xuống bằng đường nào. Bên trên cao, có cây cù mà Ba nghĩ là họ bắt chước cù Hàm Rồng của mình. Cù cong bọc qua mỏm đá cao. Có năm sáu thanh niên mang dù, đứng trên cù nhìn xuống vực sâu. Chúng nó lái dù cũng khá giỏi, vì khi đáp xuống đất, thì đáp đúng vào cái điểm mà chúng làm dù bằng hai miếng vải màu bắt chéo hình chữ thập. Bên này ăn no, rừng mát, không làm nhậu vì cớ sợ xuống ra cửa cửa và bắt chước, mà chơi vui chơi, chơi thoải mái.

Buổi chiều, thì xe đến bang U-Tà (Utah), du khách được đến đi xem một đường, chúng nó đào sâu xuống đất hình chậu, sâu như cây sồi. Chúng cho biết là một đường này là một nhớt thì giới. Họ khoan đất, nhồi mìn, nổ tung đáy núi, rồi dùng xe xúc đất đá đem vào máy xay vụn, đem lọc, rồi nấu ra đường. Chiếu xe xúc đất có bánh xe với đường kính của nó, gặp hai lần chiều cao của Ba. Không biết Liên Xô vĩ đại của chúng ta, có thể xe này hay không. Theo Ba nghĩ, thì nếu đây thì thuyền lao động bốc lột tận xương tủy, và thế giới giá trị do tài liệu sản xuất đưa vào tay bọn tư bản gian ác. Đây mới thật là cảnh đời non lập bản. Ba khám phá ra một điều nữa, là bọn tư bản tuy gian ác không lường, nhưng vô cùng ngây ngô, không những chúng cho ta đi xem, mà còn cất nghĩa, giới thích thế giới chi tiết về việc khai phá cái một đường này. Sau này về nước, Ba sẽ đưa xuống lên trên, xin phái người bí mật qua đây thu thập tài liệu, để về khai thác một đường của ta cho có hiệu quả hơn. Thế đó của Bang này tên là thành phố Hồ Muối, (Salt Lake City) vì ở đây, có cái hồ nước mặn, ở độ cao hơn một nghìn mét cây sồi, nước muối mặn hơn muối biển năm lần. Làm sao tin được mà lại gặp gặp Ba. Lọc đưa xa biển đến non ngàn cây sồi, làm chi mà có nước biển tràn vào đây được. Lại đưa đưa lùi đuôi, làm chi có chuyện mặn hơn nước biển năm lần? Bày đặt ra để chúng ta nước Mỹ có nhu cầu đi khác thế giới mà lờ mờ thiên hạ thôi. Ở Bang này, có nhu cầu người theo đạo Mông (Mormon), Bang U-Tà là trung tâm của đạo này. Nghe nói, đường chỉ khai sáng và lãnh đạo ngày xưa

có trên năm chục bà v. Có lẽ vì vậy, nên những kẻ thiêu v ganh ghét, đánh đuổi và giết chết. Đứng chỉ lãnh đạo kẻ nhảm, đem tông đồ chửi, đi b bằng qua nước M, đến U-Tà thì kiết s, dng l mà xây dựng h i Thánh t i đây. Chuy n nh u v, nh u đàn bà vây quanh, là chuy n bình th ng c a nh ng v lãnh đ o t i cao. Bác Mao vô vàn kính yêu bên Trung Qu c vĩ đ i, bác Xít Ta Lin ngàn năm cây đ i th bên Xô Vi t, t qu c c a xã h i ch nghĩa chúng ta, Bác H đ i đ i kính yêu trong qu n chúng ta, đ u có r t nh u ng i đàn bà đã k vai sát cánh đ làm nên s nghi p cách m ng tuy t v i cho kh i xã h i ch nghĩa thêm quang vinh quang sáng l ng ngàn năm. Khi đi thăm nhà th, c đoàn du l ch đ c ti p đón đ gi ng gi i v ngu n g c đ o M t Mông. Ba là con ng i đã th m nhu n lý t ng cách m ng, cho nên b ra ngoài tại m i đ i u. Vì theo cách m ng vô s n, thì các th tôn giáo đ u là thu c phi n ru ng nh ân dân. R i Ba đ c đi thăm dinh đ ng chí ch t ch nhà n c Bang U-Tà. Cũng c ng i cao r ng, xa x trên n i đau th ng c a b n dân lao đ ng, không th sánh v i Bác H vô vàn kính yêu c a chúng ta. Th ng T l i tr gi ng c c k ph n đ ng, g i Bác là cáo già gian manh, l a m. May nó là con r, n u không thì Ba đã cho m y tát tai cho đ gi n. Ba đ nh b ng v s báo cáo v i v nó, chuy n nó vào n nh n tìm vui đ tr thù.

Đêm n y, Ba l i đ c vào ng khách s n Hiu Tân khác. Rõ là h th ng t b n, đầu đầu cũng th vôi b ch tu c c a chúng đ n đ hút máu nhân dân làm giàu cho b n bóc l t. T i nay du khách đ c đem đ n m t quán ăn Trung Qu c g c Vi t. Quán n y m t b ng l n, s n ph t đ l om, bàn gh cũ k. Đám du khách ng i Vi t Nam đ c ng i riêng trong m t phòng do lòng u ái c a ch quán. Đi m y ngày ăn toàn th c ăn Tàu, M, nên m i ng i đ u hoan h kêu ph. Gi n y mà có tô ph thì không có chi b ng. Ch có m t th ph tái chín mà thôi, không ph i ai mu n kêu ph gì cũng đ c. M t ng i h i anh b i bàn r ng ph đây có ngon không, anh c i toe toét và nói: “Ăn m t tô, nh m t đ i”. Ch r t lâu ph m i đ c b ng ra. Đúng nh l i anh b i bàn phán, ăn m t tô ph n y th c khách nh m t đ i. Có ng i nói: “Hình nh nhà hàng đ n l n th c ăn. Đây là bánh cu n chan n c th t trong lon, ch không ph i ph.” Ng i khác bàn r ng: “Món n y ng i ta kêu là ph U-Tà không gi ng ph Vi t Nam chút nào.” Ng i khác bàn thêm: “Nhà hàng có g i là ph đầu mà các anh ch c chê bai, trong th c đ n ghi là xúp th t bò, theo ti ng Anh rõ ràng kia mà.” Theo Ba, thì ph đây có th sánh v i ph qu c doanh trái tim t qu c Hà N i c a chúng ta đ o nào. Sáng hôm sau, xe l i kh i hành s m, khi tr i đ t còn t i mù. Đi du l ch, mà h i h nh ch y gi c, s tán. H ng đ n viên du l ch khuyên du khách nên ng ti p cho kh e. Ti ng gáy đ u đ u trên xe. R i xe đ n n i mà ng i ta g i là B -Rai Ca- Ng (Bryce Canyon). C nh trí th t hùng vĩ l lũng. Dù có mang ti ng là m t l p tr ng cách m ng, Ba cũng ph i khen n i đây quá đ p, quá l, và quá hùng vĩ. Đ ng trên tri n đá cao nhìn xu ng cái lũng r ng bao la, th y nh m t thành ph tiên c nh, có hàng ngàn tiên nga đang múa l n, có hàng ngàn t ng Ph t đ ng ng i, có hàng ngàn hình dáng thú v t linh ho t, có đ n đài cung đ i n. T núi n y qua núi n ti p n i nhau trùng trùng, trùng trùng ngút m t. Không n i nào trên t qu c xã h i ch nghĩa m n yêu c a ta có đ c c nh vĩ đ i n y. Du khách đ c đi xu ng đ i đáy v c, m t s không dám leo xu ng vì s không đ s c leo lên. Ba tuy tu i già, nh ng v i ni m t hào cao ng t, và v i nh u kinh nghi m b ng r ng Tr ng S n, Ba leo băng băng xu ng đáy v c mà xem cho rõ h n. Ba th m nghĩ, n u có đánh du kích, thì n i đây là m t ch đ u quân tuy t h o, ch p c máy bay B52 c a đ ch, ch p máy bay Con Ma, Th n S m, cũng không đ ng đ c đ n dép râu c a b đ i du kích ta.

Trên đường về, Ba đã cưỡi ngựa thăm mọt căn cứ không quân của bọn đế quốc Mỹ. Có đủ tất cả các loại máy bay từ trực thăng đến nay. Có cả máy bay loe nhỏ như Con Ma, Thần Sấm, Chuồn Chuồn, Nồng Nồng, và cả những chiếc máy bay Mig 21 của Liên Xô vĩ đại, máy bay của Địch Quốc Xã. Bây giờ Ba thấy rõ và sờ mó được những ngôi khí giới giết người của đế quốc tàn bạo. Thấy đúng như những bài học chính trị mà Ba đã nhận được, xe tăng, máy bay của địch cũng rất phổ biến, chúng khác chi bìa giấy bìa. Nhìn thấy mọt mọt thấy và tin hẳn. Căn cứ không quân này rất lớn, chúng bày bố thế, mà canh gác đến số. Mai sau có chiến tranh, thì địch công ta cũng mang bọc phá mà xông vào, thì phá hủy không còn mọt chiến cụ. Ba ghi nhận thấy rõ vào trí nhớ, để viết làm báo cáo lên trên.

Khi xe đi ngang qua những vùng cây trái xanh rờn ngọt mọt hàng ngàn mẫu, Ba hỏi thăm người trồng cây trái này thu hoạch tác xã nông nghiệp nào, thì nó cười và bảo là của tự nhân. Thì ra nơi đây còn rất nhiều bọn đế quốc bóc lột nông dân. Mai mọt có cách mạng về đây, bọn đế quốc sẽ không thoát được khỏi tay thanh lịch. Khi về đến nhà, Ba triển khai thảo luận lý sự, phát huy tính chủ động phong của chủ nghĩa Mác Lê Nin, tư tưởng Mao Trạch Đông, tác phong Hồ Chí Minh, gây nên cuộc đấu tranh giai cấp của bộ phận hai vùng chúng thành T, bằng cách giác, báo cáo với con T hành động hóa của chúng nó, có quan hệ giao lưu với những người. Con T nói máu ghen, điên lên, to tiếng với chúng T như tát nước. Hai vùng chúng nó rất căng, đấu tranh gay gắt. Kết quả chúng đòi đem nhau ra tòa li dị. Chúng T với Ba là chúng sẵn lòng bèn bèn. Ba cũng không giận, vì Ba đi đúng chính sách của đảng ta, sẽ dùng tất cả mọi phương tiện, miễn sao để đạt được mục tiêu cuối cùng thì thôi.

Trong buổi ngày đi theo chúng T tham quan phong cảnh nước Mỹ, Ba đã ghi nhận học hỏi được thêm nhiều kinh nghiệm để đấu tranh cách mạng, và chúng tin hẳn vào đường lối đảng của Đảng ta, những lãnh đạo của cách mạng chúng thấy, đến nhân loại đến công bằng, ấm no, hạnh phúc, làm theo khả năng chúng theo nhu cầu. Chúng T đến Ba đi, những Ba nghĩ có bàn tay lông lá của bọn đế quốc và CIA nhúng vào. Vì chúng T thì làm thế, con T thì làm nghề dũa móng tay, con của chúng còn đi học, phải đi báo mọt sáng sớm kiêu thêm tiền, thì làm chi có đủ tiền nhiều, đem Ba đi chi cả ba ngàn cây số đường, ăn những người sang trọng, và cho xem những thành phố danh tiếng nước Mỹ. Những chúng làm sao mua chuộc được lòng trung kiên của Ba với cách mạng. Ba hẳn khi viết sẽ nói cho con nghe nhiều hẳn. Cách mạng Việt Nam muôn năm.
Ba của con,
Sáu Ruộng.